

VED GRAVA

Fager kveldsol smiler over heimen ned,
jord og himmel kviler stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar frå det bratte fjell,
høy, kor sterkt det susar i den stille kveld!

Ingen kveld kan læra bekken fred og ro,
ingi klokke bera honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar, bankande i barm,
til eg eingong blundar i Guds faderarm.

T.A. H. H. von Fallersleben 1837 - M.J. Cbr. H. Rinck 1827

Ei varm takk til alle som kom og var med oss i dag.

Familien

Prest: Bjørn Nygård
Organist: Trond Fykse

www.nordh-bb.no

© inmemory.no

Åse Taule

* 10.10.1936 + 17.01.2023

Sæbø kyrkje 27. januar 2023

PRELUDIUM

OPNINGSSALME

No livnar det i lundar, no lauvast det i li,
den heile skapning stundar no fram til sumars tid.

Det er vel fagre stunder når våren kjem her nord
og atter som eit under nytt liv av daude gror.

Du vår med ljose dagar, med lengting, liv og song,
du spår at Gud oss lagar ein betre vår ein gong,

T Elias Blix 1875 - M Ludvig M. Lindeman 1865

LYDFIL ETTER MINNEORD

Gabriellas song

SALME FØR TALEN

Ein fin liten blome i skogen eg ser,
i granskogen diger og dryg,
og vent mellom mose og lyng han seg ter.
Han står der så liten og blyg.

Sei, ottast du ikkje i skogen stå gøynd
der skuggane tyngja deg må?
Å nei, for av Herren eg aldri vert gløymd,
til ringaste blom vil han sjå.

Ein dag vil den stormande vinter deg nå,
då vert det vel dødsdagen din.
Då kviler eg lunt og har snøkåpa på,
til vårsola kysser mitt kinn.

Som blomen om vinteren visnar eg av,
men gled meg, for då står eg brud.
Lat lekamen kvila med fred i si grav,
mi sjel, ho er heime hos Gud!

T Johan Alfred Blomberg 1889 - M Bjørn Eidsvåg 1969

Vår Far i himmelen!

Lat namnet ditt helgast. Lat riket ditt koma.
Lat viljen din ráda på jorda slik som i himmelen.

Gjev oss i dag vårt daglege brød,
og tilgjev oss vår skuld, slik vi òg tilgjev våre skuldnarar.
Og lat oss ikkje koma i freusting, men frels oss frå det vonde.
For riket er ditt, og makta og æra i all æve. Amen

SALME ETTER TALEN

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!

Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

La intet mer meg skille fra nåden din,
og gjør meg ganske stille, o Jesus min.

Ved dine føtter ene er barnet trygt,
på deg, på deg alene min tro er bygt.

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

T Julie von Hausmann 1862 - M Friedrich Silcher 1842

POSTLUDIUM

Dar kjem dampen, M. Ivar Medaas. Arr. Trond Fykse